

Skarga wniesiona w dniu 19 grudnia 2011 r. — Asos przeciwko OHIM — Maier (ASOS)**(Sprawa T-647/11)**

(2012/C 58/20)

Język skargi: angielski

Strony*Strona skarżąca:* Asos plc (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: P. Kavanagh, solicitor)*Strona pozwana:* Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)*Stronę postępowania przed Izłą Odwoławczą był również:* Roger Maier (San Pietro di Stabio, Szwajcaria)**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 17 października 2011 r. w sprawie R 2215/2010-4;
- zezwolenie na rejestrację zgłoszonego znaku towarowego w odniesieniu do wszystkich towarów i usług objętych zgłoszeniem tego znaku; oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty*Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy:* strona skarżąca*Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy:* słowny znak towarowy „ASOS” dla towarów i usług z klas 3, 14, 18, 25 i 35 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 4524997*Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu:* Roger Maier*Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie:* słowny wspólnotowy znak towarowy „ASSOS” zarejestrowany pod nr 4580767 dla towarów z klas 3, 12 i 25*Decyzja Wydziału Sprzeciwów:* częściowe uwzględnienie sprzeciwu*Decyzja Izby Odwoławczej:* częściowe uchylene decyzji Wydziału Sprzeciwów

Podniesione zarzuty: Izba Odwoławcza nie rozważyła w sposób prawidłowy współlistnienia i jego wpływu na całościową ocenę prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd i popełniła błąd odrzucając istotny charakter dowodów na współlistnienie. Ponadto Izba Odwoławcza błędnie oceniła koncepcyjne znaczenie zgłoszonego znaku towarowego i nie wzięła pod uwagę prawidłowego koncepcyjnego znaczenia zgłoszonego znaku w ramach całościowej oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd.

Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2011 r. — Smart Technologies przeciwko OHIM (SMART NOTEBOOK)**(Sprawa T-648/11)**

(2012/C 58/21)

Język postępowania: angielski

Strony*Strona skarżąca:* Smart Technologies ULC (Calgary, Kanada) (przedstawiciele: M. Edenborough, QC, T. Elias, barrister, i R. Harrison, solicitor)*Strona pozwana:* Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 29 września 2011 r. w sprawie R 942/2011-1;
- ewentualnie zmianę zaskarżonej decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej i uznanie, że zgłoszenie ma wystarczająco odróżniający charakter i że nie można podnosić zarzutów przeciwko rejestracji na podstawie art. 7 ust. 1 lit. b) lub c) rozporządzenia; oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty*Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy:* słowny znak towarowy „SMART NOTEBOOK” dla towarów z klasy 9 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 9049313*Decyzja eksperta:* odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego*Decyzja Izby Odwoławczej:* oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia Rady nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza błędnie uznała, że zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego było pozbawione jakiegokolwiek charakteru odróżniającego. Ponadto strona skarżąca podnosi, że zgłoszony znak towarowy nie ma charakteru opisowego w stosunku do towarów strony skarżącej, a raczej ma charakter odróżniający, który pozwala mu pełnić funkcję wskazującą handlowe pochodzenie omawianych towarów. W szczególności strona skarżąca podnosi, że Izba: a) zastosowała niewłaściwe kryterium przy badaniu, czy znak towarowy ma charakter opisowy w odniesieniu do towarów, które miały być objęte rejestracją; b) nie wzięła pod uwagę, że strona skarżąca jest właścicielem rodziny znaków towarowych „Smart”, i błędnie utożsamiła tą kwestię z pojęciem uzyskanego charakteru odróżniającego w rozumieniu art. 7 ust. 3 rozporządzenia; oraz c) błędnie oddaliła argumentację dotyczącą uzasadnionych oczekiwań w sytuacji gdy pozostałe znaki towarowe, na które się powołano należały wszystkie do strony skarżącej w przeciwieństwie do znaków towarowych, które były własnością osób trzecich.